

Бібліографічний опис:

[Від редакції] Лідія Терзійська (08.04.1940–07.04.2025) [некролог]. *Слов'янський світ*, 24, 275–276.

[Editorial] Lidiia Terziiska (8 April 1940–7 April 2025) [Obituary]. *Slavic World*, 24, 275–276.

ЛІДІЯ ТЕРЗІЙСЬКА (08.04.1940–07.04.2025)

7 квітня 2025 року відійшла у вічність Лідія Терзійська – відома болгарська україністка, літературознавиця, перекладачка, доцентка Софійського університету імені Святого Климента Охридського, голова Асоціації україністів Болгарії.

Народилася Лідія Терзійська 8 квітня 1940 року в місті Самоков у Болгарії. Протягом 1958–1963 років вона навчалася на українському відділенні філологічного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Від 1963 року працювала асистенткою, старшою асистенткою, головною асистенткою, доценткою в Софійському університеті імені Климента Охридського, де спершу викладала російську літературу, а з часом і українську літературу спершу як гурток, потім як факультатив, а від 1994 року, з відкриттям спеціальності «україністика», до чого вона доклала значних зусиль, як основний предмет. З 1995 року і багато років поспіль Лідія Терзійська читала курс з історичних та культурних реалій України для студентів-україністів 1 курсу, а з 1996 року – давню, нову та сучасну українську літературу для студентів усіх інших курсів.

З 1972 року почала досліджувати болгарську тематику в українській літературі ХХ ст. і в 1980 році захистила дисертацію «Болгарська тема в українській літературі після Другої світової війни». Це дослідження стало поштовхом для нових студій, заклало підґрунтя для подальшого дослідження рецепції болгарської літератури в Україні та української – у Болгарії.

З 1992 до 1994 року працювала лектором з болгарської мови та літератури на кафедрі слов'янської філології Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Вона викладала болгарську мову та літературу, сприяючи відновленню й розширенню академічного діалогу між університетами обох країн після здобуття Україною незалежності. Її присутність у Києві в цей час була важливою для налагодження культурної дипломатії, обміну досвідом, взаємного розуміння двох близьких слов'янських культур.

Науковий доробок Лідії Терзійської охоплює понад двісті наукових статей про творчість Тараса Шевченка, Григорія Сковороди, Михайла Драгоманова, Лесі Українки, Івана Франка, Павла Тичини, Максима Рильського, Семена Скляренка та ін. Її праці вирізняються чіткою структурованістю, міждисциплінарним підходом та широкою джерельною базою. У своїх текстах вона поєднувала глибокий літературознавчий аналіз та культурологічний підхід, вивчаючи тексти не лише як естетичні, але і як соціокультурні феномени. Особливу увагу вчена приділяла питанням ідентичності, трансляції культурної пам'яті, образам українців у болгарській, а болгар – в українській літературі та публіцистиці.

Дослідниця виступала на численних конференціях зі славістики та україністики, брала участь у роботі спеціалізованих вчених рад, редколегій, організувала наукові конференції. Від 1992 року очолювала створену за її ініціативою Асоціацію українців Болгарії. Була також активним членом Співки перекладачів Болгарії.

Світова україністика зазнала великої втрати. Лідія Терзійська залишила після себе не лише наукову й культурну спадщину, а й покоління вдячних учнів, колег і послідовників.

Колектив ІМФЕ ім. М. Т. Рильського НАН України

Отримано / Received 07.10.2025

Рекомендовано до друку / Recommended for publishing 04.12.2025

Опубліковано / Published 18.12.2025